

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία είναι μία από τις κύριες συνιστώσες της αναπτυξιακής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι ο δρόμος που οδηγεί σε μια πράσινη, εύρωστη και βιώσιμη ανάκαμψη από την πανδημία και τις οικονομικές επιπτώσεις της. Στην ουσία πρόκειται για έναν οδικό χάρτη για να καταστήσουμε την οικονομία της ΕΕ περισσότερο βιώσιμη. Ο μοναδικός τρόπος για να συμβεί αυτό είναι να μετατρέψουμε τις περιβαλλοντικές και κλιματικές προκλήσεις σε ευκαιρίες σε όλους τους τομείς πολιτικής και να καταστήσουμε τη μετάβαση δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Ένωση, με το [COM\(2019\) 640](#) έγγραφο της, εξέδωσε την ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, βάσει της οποίας ανανεώνει τη δέσμευση της για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και των προκλήσεων που σχετίζονται με το περιβάλλον. Πρόκειται για μία νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στον μετασχηματισμό της Ε.Ε. σε μία δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία που διαθέτει μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων, στην οποία ως το 2050 θα πρέπει να έχουν μηδενιστεί οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και όπου η οικονομική ανάπτυξη θα πρέπει να έχει αποσυνδεθεί από τη χρήση των πόρων. Αποσκοπεί επίσης στην προστασία, διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της ΕΕ, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον.

Η εν λόγω μετάβαση πρέπει να είναι δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς, δίδοντας προτεραιότητα στον άνθρωπο και να μεριμνά για τις περιφέρειες, τους κλάδους και τους εργαζόμενους που θα έρθουν αντιμέτωποι με τις μεγαλύτερες προκλήσεις. Στην προσπάθεια αυτής της μετάβασης η συμμετοχή των πολιτών είναι υψίστης σημασίας για την αποτελεσματικότητα και την αποδοχή των πολιτικών.

Η **Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία** ευελπιστεί να μετασχηματίσει την οικονομία και την κοινωνία, να την θέσει σε μία νέα σταθερή και βιώσιμη πορεία, και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της στρατηγικής της Επιτροπής για την υλοποίηση του Θεματολογίου των Ηνωμένων Εθνών για το 2030 και των βασικών στόχων βιώσιμης ανάπτυξης, καθώς και των άλλων προτεραιοτήτων που έχουν τεθεί από αυτήν.

Συνοπτικά οι στόχοι που τίθενται μέσω της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας είναι οι ακόλουθοι:

- Επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας μέχρι το 2050 με ενδιάμεσο στόχο την μείωση των εκπομπών θερμοκηπίου έως το 50-55% μέχρι το 2030 σε σχέση τα επίπεδα που επικρατούσαν το 1990. Για την επίτευξη του στόχου αυτού απαιτείται η αναθεώρηση του κανονιστικού πλαισίου στο σύνολο του.
- Η μείωση των εκπομπών άνθρακα μέσω σχετικής τιμολόγησης και φορολόγησης. Σκοπός είναι η ενθάρρυνση των καταναλωτών και των επιχειρήσεων στην αλλαγή των συνηθειών τους αλλά και στην αύξηση των αιεφόρων επενδυτικών σχεδίων στον ιδιωτικό αλλά και τον δημόσιο τομέα. Παράλληλα, ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας και βιοτεχνίας μέσω νέων 'καθαρών' τεχνολογιών καθώς και μέσω της ενσωμάτωσης καινοτόμων λύσεων.
- Η εφαρμογή σχετικής για την κλιματική αλλαγή στρατηγικής. Στο πλαίσιο αυτό εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2020 ο 'Νόμος για το Κλίμα' ο οποίος στοχεύει στην εξασφάλιση ότι το σύνολο του κανονιστικού πλαισίου που εκδίδεται από την Ε.Ε. συμβάλει στους στόχους για το κλίμα, καθώς και ότι όλα τα αρμόδια τμήματα / φορείς θα συμβάλουν στους στόχους αυτούς. Ταυτόχρονα αυξάνει την φιλοδοξία αναφορικά με τους στόχους για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας.
- Τροποποίηση των ενεργειακών συστημάτων και ενίσχυση της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με στόχο την σταδιακή ανεξαρτητοποίηση από τη χρήση του άνθρακα. Παράλληλα, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η παροχή φθηνής ενέργειας για τους καταναλωτές. Στο πλαίσιο αυτό τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναθεωρήσουν τις στρατηγικές τους για την παραγωγή ενέργειας, αλλά και ειδικότερα την στρατηγική τους για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.
- Μείωση της κατανάλωσης ενέργειας σε κτήρια και σπίτια. Βασικό στοιχείο για την επίτευξη των στόχων αναφορικά με την στρατηγική για την ενεργειακή πολιτική αποτελεί και η μείωση κατανάλωσης ενέργειας κυρίως στα κτίρια και τις επιχειρήσεις αλλά και τα νοικοκυριά. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί κυρίως μέσω της ενεργειακής αναβάθμισης των κτηρίων και της αντικατάστασης του μηχανολογικού εξοπλισμού των επιχειρήσεων και των βιομηχανιών.
- Ενίσχυση της κυκλικής οικονομίας κυρίως στην βιομηχανία, αύξηση του ποσοστού της ανακύκλωσης, αύξηση της χρήσης βιοδιασπώμενων υλικών και χρήση του 'πράσινου πιστοποιητικού' των προϊόντων. Παράλληλα, ενίσχυση της παραγωγής προϊόντων με μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, δυνατότητα επισκευής και δυνατότητα επανάχρησης και ανακύκλωσης.
- Μείωση των αποβλήτων με στόχο την ανάκτηση της οικονομικής αξίας αυτών και την μείωση των επιπτώσεων στο περιβάλλον.
- Μείωση της χρήσης των ορυκτών καυσίμων και αντικατάσταση τους από άλλες μορφές ενέργειας που δεν είναι ρυπογόνες.
- Χρήση νέων τεχνολογιών και ψηφιοποίησης οι οποίες συμβάλουν στην άρση της κλιματικής αλλαγής και στη προστασία του περιβάλλοντος και δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας με παράλληλη κατάρτιση των πολιτών σε δεξιότητες απαραίτητες για την μετάβαση.
- Μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα μέσα μεταφοράς (αεροπλάνα, τρένα, οδικές μεταφορές, πλοία) κυρίως μέσω της αντικατάστασης των καυσίμων, της χρήσης κινητήρων νέων

τεχνολογιών αλλά και της χρήσης τεχνολογιών για την καλύτερη διαχείριση των μεταφορών και παράλληλα βελτίωση των υπηρεσιών δημόσιων μεταφορών.

- Αειφόρος παραγωγή υγιεινών και θρεπτικών τροφών μέσω της στρατηγικής [«Από το αγρόκτημα στο πιάτο»](#). Η παραγωγή τροφίμων συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στην μόλυνση του νερού, του αέρα και του εδάφους, στην κατανάλωση μεγάλου μέρους των φυσικών πηγών ενώ μεγάλο μέρος των τροφίμων σπαταλιέται. Παράλληλα, η χαμηλής ποιότητας διατροφή συμβάλει σε παχυσαρκία και ασθένειες όπως ο καρκίνος. Ως αποτέλεσμα απαιτείται ο ανασχεδιασμός της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη της παραγωγής υγιεινών τροφίμων και τη μείωση της σπατάλης τροφίμων. Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται και η δραστική μείωση των χημικών φυτοφαρμάκων, των χημικών λιπασμάτων και των αντιβιοτικών στην κτηνοτροφία.
- Η ενίσχυση της βιοποικιλότητας και η αειφόρος διαχείριση των δασών με στόχο την βελτίωση των οικοσυστημάτων και την αύξηση των δασικών εκτάσεων τόσο σε ποσότητα όσο και σε ποιότητα.
- Εφαρμογή ενός μηχανισμού για τις περιοχές που βρίσκονται σε μετάβαση με στόχο την περιβαλλοντική ανάπτυξη τους